

Mèdia

SETÈ ANIVERSARI

Set anys de periodisme en positiu i de servei a la societat

El Palau de la Música acull l'entrega dels premis anuals del diari i valora el moment convuls del país

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Fervell periodisme, o clàssic, amb eines noves. O dit a la manera poètica de J.V. Foix: "M'exalta el nou i m'enamora el vell". Així precisa Esther Vera, la directora de l'ARA, l'esperit periodístic del diari, que avui compleix set anys. Des de fa quatre, ho celebrem amb l'entrega dels premis Ignasi Pujol al foment de l'emprenedoria i Tatiana Sisquella al foment de la contribució social. Com ja és tradició, els guardons i la celebració van tenir lloc ahir a l'auditori del Petit Palau del Palau de la Música Catalana.

Va ser una celebració especial, marcada per la intensitat del moment polític que viu el país. De fet, deu cadires buides a la fila zero, to-

tes amb llaços grocs, van voler recordar els vuit consellers i els dos activistes socials empresonats. "El 2017 és un any que no necessita presentació, d'una intensitat extraordinària", exclama d'entrada el presentador de l'acte, Antoni Basas, per emparentar-lo tot seguit amb la consegüent intensitat periodística i enfocat a l'horitzó immediat de les eleccions del 21 de desembre: "Un any important per a la història de Catalunya i també per a la història de l'ARA". Es refereix, esclar, a la pèrdua de Carles Capdevila, director i fundador del diari, que va morir l'1 de juny després d'una llarga lluita contra el càncer. Una pèrdua que ha afectat tant els qui fem el diari com la seva àmplia comunitat de lectors.

A ells, als lectors, es refereix el president de l'ARA, Ferran Rodés, en el seu discurs. I celebra els 45.000 subscriptors, xifra importantíssima assolida durant aquest any. Així com també ho són els cinc

milions d'usuaris únics a internet de l'octubre passat –rècord absolut històric de la premsa digital al país– i el fet de ser l'únic diari de Barcelona o Madrid que experimenta creixement en la seva edició en paper. "És un any difícil per al país, han fallat moltes coses, però n'hi ha una que no: la ciutadania. L'ARA treballa i treballarà sempre per la pau social com a compromís important amb els seus lectors", argumenta Rodés.

En aquest mateix sentit, Esther Vera destaca la consolidació del diari com a referent informatiu a través de la particular "contribució positiva a la realitat" que sempre l'ha caracteritzat. La importància de la infografia, la potenciació del periodisme de dades i l'aposta per àmbits temàtics tan substancials com la salut, la recerca, l'ensenyament i la cultura són alguns dels elements bàsics que la directora destaca com a claus a l'hora de cimentar la personalitat i la confiança dels lectors:

**UNA VETLLADA
AMB CARÀCTER
SOLIDARI**

La Nit de l'ARA va tenir un vessant solidari amb l'organització d'una donació de sang per part del Banc de Sang i Teixits de Catalunya, que es va celebrar durant la tarda

a la sala Lluís Millet del Palau de la Música. L'ARA va agrair la donació dels participants amb una subscripció gratuïta de dos mesos amb accés digital i amb un 50% de

descompte per al concert *El despertar de la música* al Palau de la Música Catalana. A més, els 80 primers donants van tenir accés gratuït al concert de Sopa de Cabra d'ahir.

“Fer periodisme és publicar allò que el poder no vol i donar veu als que no en tenen”. Així mateix, fer periodisme també suposa lluitar diàriament contra la intoxicació i les *fake news*, relativitzar els trols i no sotmetre's a la dictadura dels clics. “El nostre proper desafiament és innovar en el format digital”, avança Vera.

Homenatge a Carles Capdevila

Abans de l'entrega de premis, Albert Om recorda en un vídeo la manera de ser i de viure de Carles Capdevila: “L'humor era la seva arma preferida, la que el feia més lliure”, destaca. A més a més de la figura de Capdevila, recordat en l'edició d'enguany de manera especial –es convocaran les primeres beques Carles Capdevila amb la col·laboració de la Fundació Bancària La Caixa–, l'acte serveix per recordar la figura de les dues persones que donen nom als premis: Ignasi Pujol, que va ser cap d'Economia del diari, i Tatiana Sisquella, destacada columnista, que van morir massa joves també per culpa del càncer.

Entre el públic assistent, destacades autoritats polítiques. Al capdavant, la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i la presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa. I també l'expressident de la Generalitat Artur Mas, que es retroba amb tres dels seus exconsellers, Irene Rigau, Andreu Mas-Colell i Ferran Mascarell. També hi són Higin Clotas, Víctor Cu-

01. Foto de família amb els guardonats amb els premis Tatiana Sisquella i Ignasi Pujol.

02. Esther Vera, directora de l'ARA, dirigint-se als assistents.
03. Els deu seients buits amb llaços grocs en homenatge als empresonats.

PERE TORDERA

llell, Pere Aragonès, Jaume Collboni, Sergi Sabrià, Fabian Mohedano, Jordi Del Río i Jordi Cuminal. Hi assisteixen també alguns dels columnistes destacats de l'ARA, com Joan B. Culla, Borja de Riquer i Antoni Batista.

Al torn dels parlaments polítics, la primera a intervenir és Mercè Conesa, que destaca la imperiosa necessitat de poder gaudir d'un periodisme lliure, independent, professional, amb criteri propi, que potenciï l'opinió i la reflexió i que no faci silencis davant la injustícia. En aquest sentit, felicita l'ARA per ser “un exemple de pluralitat i llibertat de premsa”. Hi ha un detall que no passa gens desapercebut: l'emoció amb què parlen tant Ada Colau com Carme Forcadell. L'alcalde, després de felicitar el diari, s'afanya a reclamar el retorn a Catalunya de les condicions de normalitat democràtica que ara li són negades: “Amb els valors de dignitat, llibertat, fermesa i determinació ens en sortirem però és molt urgent potenciar el diàleg i la comprensió de l'altre”. Colau posa com a exemple d'aquests valors la figura de Capdevila: “Barcelona està en deute amb ell”. En termes molt similars s'expressa, per cloure l'acte, Carme Forcadell: “Al llarg del 2017 hem vist moltes coses, moltes de les quals no ens les podíem imaginar”. La pressió, l'exili, els processos judicials i la repressió viscuda encarnen, a criteri seu, la duresa que viu el país. “Ens en sortirem”, conclou. —